

Tabela uwag z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw

(numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UC130)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna ustawy/strona uzasadnienia/OSR, której dotyczy uwaga	Treść uwagi	Propozycja ewentualnego zapisu alternatywnego	Uzasadnienie uwagi
1.	ZPP	Uwaga ogólna do tytułu ustawy	Brak potrzeby zmiany nazwy ustawy.	Utrzymać dotychczasowy tytuł ustawy bądź nadać inne brzmienie, tj.: <i>„zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, w tym wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”.</i>	Tytuł ustawy w części dotyczącej wody – „o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę” obejmuje zarówno dostarczanie wody przeznaczonej do spożycia, jak też na inne cele takie jak przemysł, ppoż. itd. Proponowana zmiana mylnie sugeruje, że ustawa będzie określała tylko zasady i warunki zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia. Może to wywoływać wątpliwości na jakiej podstawie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne mają zaopatrywać podmioty gospodarcze wykorzystujące wodę również do celów technologicznych i produkcyjnych. Obecnie funkcjonująca nazwa ustawy przyjęła się w obrocie prawnym, natomiast implementacja dyrektywy unijnej nie stanowi uzasadnienia dla zmiany nazwy ustawy. Spowoduje to „bałagan” we wzorcach stosowanych przez przedsiębiorstwa kanalizacyjne.
2.	ZPP	Uwaga ogólna	Proponuje się zamieszczenie w projekcie definicji odnoszącej się do ścieków podatnych na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania.		Ustawodawca jako warunek konieczny do przyjmowania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych przewidział ich podatność na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania. Z uwagi na procesy stosowane na oczyszczalniach jest to kierunek właściwy. Nie zdefiniowano jednak w jaki sposób dokonuje się oceny podatności ścieków tj. kiedy należy uznać, że ścieki są podatne na te procesy.
3.	ZPP	Uwaga do art. 6 ust. 1 ustawy w aktualnym brzmieniu	Zmienić zapis o „pisemnej” formie zawierania umów na formę „dokumentową”. Zapis art. 6 ust. 1 „Dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług” nakazuje przedsiębiorstwom zachowanie pisemnej formy umowy wymagającej osobistych podpisów, co wyklucza zawarcie umowy z wykorzystaniem poczty elektronicznej.	<i>„Dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług w formie dokumentowej.”</i>	Analogicznie do zapisów Art. 5 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne wnioskujemy, o usunięcie ograniczenia formy zawierania umów dostarczania wody i odprowadzania ścieków do postaci pisemnej. Rezygnacja z wymogu pisemnej formy umowy, pozwoli na uproszczenie i cyfryzację procesu zawierania umów zgodnie z oczekiwaniem konsumentów. Wymóg zachowania formy pisemnej tj. osobistego podpisywania umowy przez odbiorcę powoduje w praktyce, że dla około 30% odbiorców w ogóle nie mamy podpisanych umów, ponieważ klienci nie chcą stawiać się w siedzibie firmy, a wysyłane pocztą do podpisu umowy nie wracają do przedsiębiorstwa. Proponowany zapis o zawieraniu umów „w formie dokumentowej” otworzy możliwość zawierania umów elektronicznie, co znacząco zmniejszy tę ilość, a ewentualne ryzyka dla klienta, ze względu na szczególnie i szczegółowo uregulowany prawnie charakter obrotu, są żadne.
4.	ZPP	Uwaga ogólna do art. 9 ust. 3 w obowiązującym brzmieniu	Przepis stanowi m.in., że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do prowadzenia regularnej kontroli przestrzegania warunków wprowadzania ścieków do		Ustawa zabrania np. wprowadzania wód opadowych i roztopowych do urządzeń służących do odprowadzania ścieków. Aby sprawdzić czy nie dochodzi do naruszenia

			urządzeń kanalizacyjnych, natomiast art. 7 ustawy nie nadaje mu takich uprawnień.		prawa przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne musi dokonać przeglądu sieci wewnętrznej do czego nie jest uprawnione na podstawie art. 7 ustawy.
5.	ZPP	Art. 1 pkt 4 (w zakresie dodawanego art. 1a pkt 4)	Słowa <i>wody dostarczanej indywidualnie</i> są b. niejasne i mogą być rozumiane rozmaicie (np. jako woda dostarczana w ramach jednej umowy lub do jednej nieruchomości). Ponadto, z porównania tekstu Art. 3.3. b) Dyrektywy w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w j. polskim z tekstem tej dyrektywy w j. angielskim, szwedzkim i niemieckim wynika, że tłumaczenie na j. polski odbiega od pozostałych wyżej wymienionych. W tekście w j. polskim w Art. 3.3 b) mowa jest o <i>wodzie indywidualnie dostarczanej</i> , natomiast w tekście angielskim występuje zwrot „ <i>water(...) from an individual supply</i> ”, w tekście niemieckim „ <i>wasser (...) das aus einer individuellen Versorgungsanlage stammt</i> ”, a w tekście szwedzkim „ <i>dricksvatten från en enskild vattentäkt</i> ”. Wydaje się zatem, że w Dyrektywie mowa jest o dostarczaniu wody mniej niż 50 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 10m ³ na dobę z jednego odrębnego ujęcia lub jednego odrębnego systemu zasilania (sieci?). Również to nie jest jednoznaczne, ale z pewnością jest to co innego niż <i>woda dostarczana indywidualnie</i> . Temat wymaga pogłębionej analizy.		
6.	ZPP	Art. 1 pkt 5 (w zakresie zmienianego art. 2 ustawy)	Brak definicji „strefy zasilania ujęcia wody”.		Ustawodawca powinien jasno zdefiniować pojęcie „strefy zasilania ujęcia wody”, żeby nie zostawiać pola do dowolnej interpretacji granic obszaru, który należy ująć w ocenie ryzyka.
7.	ZPP	Art. 1 pkt 5 lit. b (w zakresie dodawanego art. 2 pkt 1a)	1) Zamienić pojęcie „budynku zamieszkania zbiorowego” na „budynek zakwaterowania zbiorowego”; 2) wykeślić domy dziecka alternatywnie zamienić na placówki instytucjonalnej pieczy zastępczej inne niż placówki opiekuńczo-wychowawcze typu rodzinnego; 3) zamienić zwrot „dom rencistów” na „dom pomocy społecznej”.		Ad.1) pojęcie „budynku zamieszkania zbiorowego” pojawia się m.in. w definicji obiektu priorytetowego. Zgodnie z definicją obiektu priorytetowego zawartą w Dyrektywie pojęcie to obejmuje duże obiekty niemieszkalne. Jednocześnie w motywie 19 preambuły Dyrektywy wskazano, że pojęcie obiektów priorytetowych obejmuje m.in. obiekty zakwaterowania. Użycie sformułowania obiekty „budynki zamieszkania zbiorowego” może zatem wprowadzać w błąd. Konsekwencją uwzględnienia uwagi powinny być zmiany w art. 1a pkt 4, art. 2 pkt 2b, art. 5f, 5h, 6b ust. 3, art. 12ab ust. 1 pkt 6 oraz art. 12ae ust. 8. Ad. 2) w obecnym stanie prawnym domy dziecka stanowią formę rodzinnej pieczy zastępczej (są to prywatne domy, w których mieszka co do zasady nie więcej niż 8 dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej). Nie ma powodu, aby prywatne domy obejmować definicją budynku zamieszkania zbiorowego. To samo dotyczy placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego. Ponadto poddajemy pod rozważenie wykreślenie z definicji tego pojęcia. Obecnie w placówkach opiekuńczo-wychowawczych (inne niż typu rodzinnego) przebywa do 14 wychowanków, zatem są to małe podmioty, które trudno zakwalifikować, do dużych obiektów niemieszkalnych, o których mówi Dyrektywa. Ad. 3) w porządku prawnym nie funkcjonują domy rencisty.
8.	ZPP	Art. 1 pkt 5 lit. h (w zakresie dodawanego art. 2 pkt 16b)	Dodawana definicja „wewnętrznego systemu wodociągowego” odnosi się do przypadków, gdy właścicielem przyłącza wodociągowego jest odbiorca. Nie wyjaśniono czym jest wewnętrzna instalacja wodociągowa w przypadku, gdy przyłącze wodociągowe jest własnością przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.		Definicja wewnętrznego systemu wodociągowego nie przystaje do przypadków gdy przyłącze wodociągowe od sieci do wodomierza jest własnością przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Należy uściślić ten punkt o określenie, co wówczas stanowi wewnętrzny system wodociągowy.

9.	ZPP	Art. 1 pkt 8 lit. c (projektowany art. 5 ust. 1aa ustawy)	Brak doprecyzowania warunków spełnienia wymagań, o których mowa w dodanych punktach 1 – 3 w ustępie 1aa.	Art. 5. ust 1aa. „Przez odpowiednią jakość wody rozumie się, że woda spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”	Zawarcie części warunków (o charakterze ogólnym), jakim musi odpowiadać dostarczana woda bezpośrednio w przepisie ustawy (art. 5 ust.1 pkt. 1-3), a części warunków (szczegóło sparametryzowanych) w rozporządzeniu wydawanym na podstawie tego przepisu (pkt. 4) stwarza ryzyko sprzecznych interpretacji. Aby tego uniknąć proponujemy wszystkie warunki przenieść do przepisów wykonawczych, szczególnie że pojęciem „akceptowalności dla konsumentów” posługuje się Dyrektywa w załączniku dot. wartości parametrycznych wykorzystywanych do oceny jakości wody.
10.	ZPP	Art. 1 pkt 8 lit. c (projektowane art. 5 ust. 1ah i art. 5 ust. 1ap ustawy)	Nie jest zrozumiały obowiązek uzgodnienia z organami inspekcji sanitarnej „sposobu ustalenia miejsca i przyczyn przekroczenia” - co odnosi się do przekroczenia wartości parametrycznych, czyli do zdarzenia, które już wystąpiło.	Wydaje się, że obowiązek powinien dotyczyć informowania organów inspekcji sanitarnej o miejscu i przyczynach stwierdzenia przekroczenia, ewentualnie o sposobie w jaki ustalono to miejsce i przyczyny, a nie o uzgodnienie ex post sposobu jego ustalenia.	Uzasadnienie jest zawarte w treści uwagi.
11.	ZPP	Art. 1 pkt 8 lit. d (projektowany art. 5 ust. 1c ustawy)	Wprowadzany przepis jest nieprecyzyjny. Nie wynika z niego, czy ma dotyczyć jakości ścieków w sieci kanalizacyjnej, czy też odprowadzanych do odbiornika. Nadto, przedsiębiorstwo nie ma fizycznej możliwości zapewnienia odpowiedniej jakości ścieków już wprowadzonych do jego urządzeń. Obowiązek ten może dotyczyć jedynie ścieków oczyszczonych przez przedsiębiorstwo.	„Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zapewnia odpowiednią jakość ścieków odprowadzanych z urządzeń kanalizacyjnych tego przedsiębiorstwa do środowiska.”	Zapis nie wskazuje na miejsce badania jakości odprowadzanych ścieków. Może to wręcz sugerować, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odpowiada za jakość ścieków odprowadzanych z przyłącza kanalizacyjnego do sieci kanalizacyjnej. Tymczasem przedsiębiorstwo nie ma żadnej możliwości zapewnienia odpowiedniej jakości ścieków już wprowadzanych do jego urządzeń przez klientów. Ma jedynie obowiązek i możliwość badania jakości ścieków będących już w urządzeniach kanalizacyjnych, nakładania opłat dodatkowych i zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego w razie przekroczenia norm. Jest to jednak działanie post factum. Obowiązek może dotyczyć jedynie zapewnienia odpowiedniej jakości ścieków oczyszczonych, wprowadzanych do środowiska.
12.	ZPP	Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanych art. 5b, 5c, 5d)	Przepisy są nieprecyzyjne i niezrozumiałe. Wyjaśnienia wymagają relacje między nimi.		Art. 5b stanowi, że oceny ryzyka dokonuje się: 1) w strefie zasilania ujęcia wody; 2) systemie zaopatrzenia w wodę (...). Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że są to dwie odrębne oceny. Art. 5c reguluje, co uwzględnia ocena ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody. Art. 5d reguluje, co uwzględnia ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. W przepisie tym wskazano, że uwzględnia się ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody. Zatem wyjaśnienia wymaga, czy oznacza to, że ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody (z art. 5b pkt 1) każdorazowo włącza się do oceny ryzyka systemu zaopatrzenia w wodę (z art. 5b pkt 2).
13.	ZPP	Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5e ust. 1)	Proponuje się zmienić brzmienie przepisu.	Art. 5e. 1. Co 6 lat dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, w terminie do dnia: 1) 31 grudnia – w przypadku oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody, 2) 31 grudnia – w przypadku oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę – po uzyskaniu opinii właściwego miejscowo dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.	Omawiany przepis wymaga przeprowadzenia oceny ryzyka co 6 lat. Dodatkowo wymaga się wykonania ocen w taki sposób, że ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia wykonywana jest do 30 czerwca, natomiast wymagana do jej sporządzenia ocena ryzyka w strefie zasilania sporządzana jest do 31 grudnia. Pomijając pierwszą ocenę, gdzie podano daty końcowe, w późniejszych latach zatrze się sztywne utrzymanie terminów, tj. co 6 lat, i może dojść do kolizji terminów wykonywania poszczególnych ocen. Zamiana terminów umożliwi uwzględnienie w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęć wody.
14.	ZPP	Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5g i nast.)	Mając na uwadze projektowany art. 5g i nast. obciążający właściciela lub zarządcę nieruchomości do cyklicznego		Projekt nie definiuje pojęcia „zarządcy”. Będzie to generować problemy interpretacyjne i spory, szczególnie

			<p>sporządzania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, zasadnym wydaje się skonstruowanie przepisów definiujących pojęcie „zarządcy”.</p> <p>Dodatkowo, obowiązek nakładający na właścicieli lub zarządców budynków dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych wygeneruje dodatkowe koszty po stronie samorządów. Wysoki koszt sporządzenia analiz, który trzeba będzie ponieść jednorazowo, spowoduje konieczność cyklicznego zwiększenia stawki czynszu w zasobie mieszkaniowym.</p>		<p>dotyczące nieruchomości wspólnot mieszkaniowych, które zawarły umowy o zarządzanie nieruchomością z zarządcą w myśl ustawy o gospodarce nieruchomościami.</p> <p>Celem sprecyzowania zobowiązanego w takich budynkach zasadnym jest zaprojektowanie przepisów, które określą, że jeżeli nieruchomość zabudowana jest budynkiem wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokalu, obowiązki właściciela nieruchomości wspólnej oraz właściciela lokalu obciążają wspólnotę mieszkaniową albo spółdzielnię mieszkaniową.</p> <p>Ubocznie należy wskazać, że problemy interpretacyjne mogą pojawić się również w przypadku wymierzania kar pieniężnych, o których mowa w art. 1 pkt 18 (w zakresie dodawanych do art. 29 ust. 3b i nast.), bowiem przepisy te również operują pojęciem zarządcy.</p>
15.	ZPP	Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5i ust. 5)	<p>Wydłużenie okresu ważności uprawnień do przeprowadzania oceny ryzyk w wewnętrznych systemach wodociągowych z 3 do 10 lat.</p>	<p>art. 5i ust.5 „Uprawnienia nadaje się na okres 10 lat od dnia zdania egzaminu i potwierdza wydaniem zaświadczenia o uprawnieniach.”</p>	<p>Trzyletni okres ważności uprawnień do przeprowadzania oceny ryzyk w wewnętrznych systemach wodociągowych jest zdecydowanie zbyt krótki biorąc pod uwagę ogromną ilość obiektów w skali kraju, ilość osób niezbędnych do przeprowadzenia ocen ryzyka we wszystkich tych obiektach i stosunkowo rzadko wprowadzane zmiany przepisów i norm dotyczących jakości wody do spożycia. Ewentualnie wprowadzić obowiązek odbywania co 3 lub 5 lat szkoleń aktualizujących, ale bez obowiązku przechodzenia pełnego szkolenia i zdawania egzaminów.</p> <p>Brak uzasadnienia dla uzyskiwania uprawnień do oceny ryzyk związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz powiązanymi produktami i materiałami użytymi do budowy tego sytemu na okres 3 lat. Uprawnienia powinny być bezterminowe (albo chociażby długoterminowe – 10 lat), zwłaszcza, że ocenę w wewnętrznych systemach wodociągowych sporządza się z częstotliwością co 6 lat.</p>
16.	ZPP	Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5l ust. 1)	<p>Proponuje się zmienić brzmienie przepisu.</p>	<p>Nadać brzmienie: PZH prowadzi szkolenia w zakresie oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych.</p>	<p>Brak uzasadnienie dla wskazywania zamkniętej grupy odbiorców szkoleń, tj. właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych lub osób przez nich wskazanych, hydraulików i innych osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi w obiektach priorytetowych, pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Omawiany przepis nie powinien zawierać katalogu osób uprawnionych do odbycia tych szkoleń, zwłaszcza, że ww. szkolenia mają być odpłatne.</p>
17.	ZPP	Art. 1 pkt 10 (w zakresie dodawanych art. 6a ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 6a ust. 2 pkt 1)	<p>1) Zmienić brzmienie przepisu art. 6a ust. 1 pkt 1 i 2 2) Skreślić pkt 1 w art. 6a ust. 1</p>	<p>1) art. 6a 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zapewnia odbiorcom usług nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących: 1) wyniki badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w ramach wewnętrznej kontroli jakości wody, o której mowa w art. 5 ust. 1 ab dotyczącej ujęć z których dana grupa odbiorców zaopatruje się w wodę; - alternatywnie proponuje się brzmienie pkt 1) średniorocznych wyników badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w ramach wewnętrznej kontroli jakości wody, o której mowa w art. 5 ust. 1 ab dotyczącej ujęć z których dana grupa odbiorców zaopatruje się w wodę; 2) odpowiednich informacji dotyczących oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 5d</p>	<p>Tak ogólne określenie wyników badań, które raz na rok dostawcy wody będą zobowiązani udostępniać konsumentom powoduje, że na stronie będzie dostępnych tysiące wyników analiz w ramach kontroli wewnętrznej. Wydaje się to nieuzasadnione szczególnie, że znaczna część tych analiz prowadzona jest np. kilka razy w tygodniu. Zasadnym jest zawężenie zakresu udostępnianych wyników do np. średniej z roku, lub podania zakresu uzyskanych wyników (albo innej np. statystycznej wartości).</p> <p>W zakresie art. 6a ust. 1 pkt 2: Możliwe, że w zakresie dokumentów związanych z oceną ryzyka zawarta jest tajemnica przedsiębiorca lub informacje związane z infrastrukturą krytyczną. W zakresie art. 6a ust. 2 pkt 1: W ocenie podmiotu informacja nie jest udzielana z jakością, cenami czy zużyciem wody, zatem udzielenie tej informacji jest zbędne. Poza tym informacje o strukturze właścicielskiej co do zasady dostępne są w jawnych rejestrach w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym.</p>

					Nadto, powszechny dostęp do informacji wrażliwych przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych może stwarzać ryzyka ich wykorzystania w celach terrorystycznych. W przeprowadzonej ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę podaje się niewrażliwe punkty dla funkcjonowania całego systemu. Zatem zasadnym jest ograniczenie się do wymagań określonych w Dyrektywie.
18.	ZPP	Art. 1 pkt 10 (projektowany art. 6a ust. 2 pkt 2)	Błędne odesłanie do art. 3 ust. 1.	Zastosowanie poprawnego odesłania.	Art. 3 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś nie dotyczy oceny wielkości strat wody w urządzeniach wodociągowych.
19.	ZPP	Art. 1 pkt 10 (projektowany art. 6a ust. 1 pkt 6)	Zapis „okres rozliczeniowy” jest synonimem określenia „okres obrachunkowy” występującego już w Art. 8 Ustawy.	Zmienić zapis na „Okres obrachunkowy”.	Do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń (Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”).
20.	ZPP	Art. 1 pkt 12 (projektowany art. 12a ust. 10 pkt 1)	Nadać brzmienie.	"Kierownik laboratorium wpisanego na listę laboratoriów niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o: 1) zmianie danych podlegających wpisowi na listę, w terminie 7 dni roboczych od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych; w przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją o której mowa w zdaniu pierwszym kierownik laboratorium przekazuje uwierzytelnioną kopię tego dokumentu;	Zasadnym jest wydłużenie terminu do spełnienia obowiązku informacyjnego wobec GIS.
21.	ZPP	Art. 1 pkt 13 (projektowany art. 12ab ust. 1 pkt 6)	Zasadnym jest sprecyzować przepis poprzez: - określenie konkretnego miejsca poboru prób jako „w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego (...)” z uwagi na różne odcinki odpowiedzialności poszczególnych odbiorców może utrudnić ustalenie miejsca wykonywania poborów próbek w taki sposób aby prawidłowo ustalić podmiot odpowiedzialny za nieodpowiednią jakość wody w badanym punkcie poboru wody, granice odpowiedzialności są różne i są ustalane najczęściej w umowach z odbiorcami usług. - wskazanie miejsca poboru próbek jako najbliższego możliwego punktu poboru wody po stronie odpowiedzialności przedsiębiorstwa wodociągowego/dostawcy wody za jakość dostarczanej wody, czyli przed „wewnętrznym systemem wodociągowym”.		
22.	ZPP	Art. 1 pkt 16 (projektowany art. 19a ust. 4 pkt 5)	Zapis „ <i>określenie (...) jakości odprowadzanych ścieków (...) oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń</i> ” powinien dotyczyć tylko wniosków odnoszących się do ścieków innych niż bytowe. Zgodnie z projektowanym przepisem wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci zawierał będzie m.in. określenie ilości i jakości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń. Projektowana zmiana zobliguje klienta do określenia ładunku zanieczyszczeń, jednakże bez określenia w odniesieniu do jakiego wskaźnika. Zasadnym wydaje się doprecyzowanie o jakie zanieczyszczenia chodzi.	„5) <i>określenie dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych - również wielkości ładunku zanieczyszczeń;</i> ”	Osoby (zwłaszcza fizyczne) ubiegające się o przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej w celu odprowadzania ścieków bytowych zazwyczaj nie posiadają danych dotyczących prognozowanej jakości tych ścieków oraz znajdujących się w nich wielkości ładunku zanieczyszczeń. Ponadto informacje, o jakości ścieków bytowych i wielkości ładunku zanieczyszczeń w tych ściekach nie są konieczne do określenia warunków przyłączenia nieruchomości do sieci.
23.	ZPP	Art. 1 pkt 18 lit. c (projektowany art. 29 ust. 6 pkt 4 i 5)	1) dot. pkt 4 – Proponuje się zmianę przepisu i określenie kary administracyjnej bez dolnej granicy do 20 000 zł, 2) dot. pkt 5 – Proponuje się zmianę przepisu i określenie kary administracyjnej w wysokości 10 zł za każdy dzień zwłoki	4) ust. 3b pkt 1 – 5 – wynosi do 20 000 zł 5) ust. 3b pkt 6 – wynosi 10 zł za każdy dzień zwłoki, nie więcej jednak niż za 365 dni	Art. 23 Dyrektywy stanowi, że sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Opiniowany przepis przewiduje kary, które są nieproporcjonalne. Po wprowadzeniu nowelizacji samorządy zostaną zobowiązane do wykonywania określonych działań bez zapewnienia im jakiegokolwiek ich finansowania. A przy nieterminowym ich wykonaniu mogą zostać ukarane karą

					od 9000 zł do 60 000 zł oraz 100 zł za każdy dzień opóźnienia. Wobec powyższego, proponuje się obniżyć stawki ww. kar administracyjnych. Dodatkowo, w odniesieniu do art. 29 ust. 6 pkt 5 słowo „opóźnienie” zamienić na „zwłoka” – bowiem mogą wystąpić przypadki, gdzie podmiot zobowiązany bez własnej winy nie zrealizuje terminowo tego obowiązku. Zatem proponowana zmiana dotyczyłaby nieterminowego zawinionego przekazania sprawozdania z przeprowadzonej oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym. O ile obowiązek wprowadzenia sankcji przewiduje Dyrektywa 2020/2184, o tyle kary zaproponowane w ustawie nie spełniają przesłanki proporcjonalności.
24.	ZPP	Art. 3 (w zakresie dodawanego art. 400a ust. 1 pkt 2b do ustawy – Prawo ochrony środowiska)	Proponuje się zmianę brzmienia przepisu.	„2b) przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, obejmujące działania określone w krajowym planie działań w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody do spożycia przez ludzi oraz ograniczenia strat wody w urządzeniach wodociągowych, o którym mowa w art. 7 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...);”	Proponowany przepis daje możliwość finansowania wyłącznie zadań związanych z ograniczeniem strat wody. Postuluje się rozszerzenie tego zakresu o zadania związane z poprawą technologii uzdatniania wody, do parametrów zgodnych z nowelizacją ustawy (np. modernizacja lub budowa nowych stacji uzdatniania wody, budowa nowych ujęć wody itp.).
25.	ZPP	Art. 8 ust.1 pkt. 1	Niezgodność czasowa z ustawą Prawo Wodne dotycząca czasu realizacji oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody, gdyż ocena ryzyka w strefie zasilania ujęć wody ma być wykonana do 31 grudnia 2026 r., a analiza ryzyka ma być wykonana najpóźniej do 31 grudnia 2027 r.	<i>Art. 8 ust.1 pkt. 1) 31 grudnia 2027 r. – w przypadku oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody;</i>	W ustawie Prawo Wodne art. 133 ust. 6 mówi, że analiza ryzyka jest aktualizowana nie rzadziej niż 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy Prawo Wodne. Zatem pierwszą analizę ryzyka dla ujęć wody posiadających ustanowiony teren ochrony pośredniej należy wykonać do końca 2027 r. Tymczasem pierwszą ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody, która ma uwzględniać analizę ryzyka, należy wykonać do 31 grudnia 2026 r.
26.	ZPP	Art. 16	Proponuje się wydłużenie terminu wejścia w życie ustawy co najmniej do dnia 12 stycznia 2023 r.		Mając na uwadze szeroki zakres ustawy nowelizującej, należy zauważyć, że proponowany termin wejścia w życie ustawy (tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia) jest zdecydowanie za krótki – w szczególności jeżeli chodzi o nowe obowiązki gmin i przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych. Zatem racjonalnym wydaje się wydłużenie wejścia w życie ustawy co najmniej do dnia 12 stycznia 2023 r., bowiem do tego terminu państwa członkowskie UE są zobowiązane do transpozycji dyrektywy.
27.	ZPP	OSR, str. 18, akapit 3	We wskazanym fragmencie projektodawca posługuje się skrótami: GSEE, PSEE i WSEE. Należy zauważyć, że poszczególne stacje sanitarno-epidemiologiczne oznaczają się skrótami: PSSE – Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, WSSE – Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, GSSE – Graniczna Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna.		